

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ **109** /ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 16.6.2017

ລັດຖະດໍາລັດ ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ

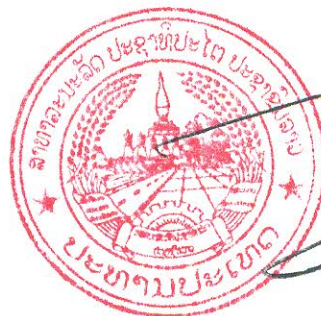
- ອີງຕາມ ລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 05 ພຶດສະພາ 2017 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈໍາສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 09/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 05 ມິຖຸນາ 2017.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ:

- ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ.
ມາດຕາ 2 ລັດຖະດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ບຸນຍັງ ວໍລະຈິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 04 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 05 / 05 / 17

ມະຕິ

ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ
ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ

ອີງຕາມ ລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1 ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 3 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VIII ໄດ້ຄື້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ໃນວາລະກອງ ປະຊຸມ ວັນທີ 05 ພຶດສະພາ 2017.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ດ້ວຍຄະແນນສຽງເຫັນດີເປັນສ່ວນຫຼາຍ.

ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປານີ ຢາທິຕຸ້ງ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 17 /ສພຊ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 05 ພຶດສະພາ 2017

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ

ໝວດທີ 1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ການຕິດຕາມ ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ເພື່ອໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ, ມີ ຄວາມສະດວກ, ວ່ອງໄວ, ທັນສະໄໝ ແລະ ຍຸຕິທຳ ແນໃສ່ຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງ, ຄວາມປອດໄພຂອງຊາດ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ, ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປົກປັກ ຮັກສາ ແລະ ສ້າງສາພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 2 ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ

ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ແມ່ນ ຄື້ນແມ່ເຫຼັກໄຟຟ້າ ທີ່ເປັນຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ຊຶ່ງມີຢ່າງຈຳກັດ, ແຕ່ ກະຈາຍໃນອາກາດ, ອາວະກາດ ແລະ ໃຕ້ນ້ຳ ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານການສື່ສານ ທີ່ມີຄື້ນຄວາມຖີ່ ແຕ່ ແປດຈຸດສາມ ກິໂລເຮິດ ເຖິງ ສາມພັນ ຈິກາເຮິດ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ເຮິດ (Hz–Hertz) ໝາຍເຖິງ ຫົວໜ່ວຍຂອງຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ຊຶ່ງວັດແທກຕາມຈຳນວນຮອບ ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ຕໍ່ໜຶ່ງວິນາທີ;
2. ກິໂລເຮິດ (KHz–KiloHertz) ໝາຍເຖິງ ຫົວໜ່ວຍຂອງຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ຊຶ່ງເທົ່າກັບໜຶ່ງພັນ ເຮິດ;
3. ເມກາເຮິດ (MHz–MegaHertz) ໝາຍເຖິງ ຫົວໜ່ວຍຂອງຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ຊຶ່ງເທົ່າກັບໜຶ່ງ ລ້ານເຮິດ;
4. ຈິກາເຮິດ (GHz–GigaHertz) ໝາຍເຖິງ ຫົວໜ່ວຍຂອງຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ຊຶ່ງເທົ່າກັບໜຶ່ງພັນ ລ້ານເຮິດ;

5. ຊັບພະຍາກອນໂທລະຄົມມະນາຄົມ ໝາຍເຖິງ ຄື້ນຄວາມຖີ່, ເລກໝາຍໂທລະສັບ, ເລກໝາຍອິນເຕີເນັດ, ລະຫັດຊື່ອິນເຕີເນັດ, ຕຳແໜ່ງວົງໂຄຈອນດາວທຽມ ແລະ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານໂທລະຄົມມະນາຄົມ;

6. ວິທະຍຸສື່ສານ (Radio) ໝາຍເຖິງ ການນຳໃຊ້ຄື້ນແມ່ເຫຼັກໄຟຟ້າ ເພື່ອເປັນພາຫະໃນການສື່ສານຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານທຸກປະເພດ;

7. ແຖບຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ (Radio frequency band) ໝາຍເຖິງ ຄວາມກວ້າງຂອງຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ທີ່ມີຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ຈຸດສິ້ນສຸດໃນຍ່ານຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ;

8. ຊ່ອງຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ (Radio frequency channel) ໝາຍເຖິງ ຄວາມກວ້າງຂອງຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ຊຶ່ງກຳນົດຂຶ້ນຢ່າງສອດຄ່ອງກັບເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ມາດຕະຖານສາກົນ ເພື່ອຮັບ, ສົ່ງສຽງ, ພາບ ແລະ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ມີຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ຈຸດສິ້ນສຸດທີ່ຢູ່ໃນແຖບຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານໃດໜຶ່ງ;

9. ສະຖານີຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ໝາຍເຖິງ ສະຖານີທີ່ມີການຕິດຕັ້ງອຸປະກອນຮັບ, ສົ່ງ ຫຼື ທັງຮັບທັງສົ່ງຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ເຊັ່ນ ສະຖານີຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານປະຈຳທີ່, ສະຖານີຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານເຄື່ອນທີ່;

10. ການສື່ສານຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ໝາຍເຖິງ ການຮັບ, ການສົ່ງ ຫຼື ທັງຮັບທັງສົ່ງສັນຍານ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ຕົວໜັງສື, ສຽງ ແລະ ຮູບພາບດ້ວຍການນຳໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ;

11. ອຸປະກອນຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ໝາຍເຖິງ ອຸປະກອນທີ່ນຳໃຊ້ໃນການຮັບ, ການສົ່ງ ຫຼື ທັງຮັບທັງສົ່ງສັນຍານ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ຕົວໜັງສື, ສຽງ ແລະ ຮູບພາບ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ລວມທັງລະບົບເຄື່ອງບິນບໍ່ມີຄົນຂັບ (Unmanned Aircraft System UAS);

12. ອຸປະກອນຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານໄລຍະໃກ້ ໝາຍເຖິງ ອຸປະກອນຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານທີ່ນຳໃຊ້ແຖບຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ສຳລັບອຸປະກອນກະຈາຍຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານໄລຍະໃກ້ສະເພາະ ແລະ ມີການກຳນົດຄວາມກວ້າງຂອງຊ່ອງຄວາມຖີ່, ໄລຍະຫ່າງຂອງຊ່ອງຄວາມຖີ່, ຄວາມແຮງກະຈາຍຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານຕາມມາດຕະຖານສາກົນ ເປັນຕົ້ນ ໄມໂຄຣໂຟນແບບບໍ່ມີສາຍ, ຣີໂມດຄວບຄຸມ, ອຸປະກອນວາຍຟາຍ;

13. ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານລົບກວນ ໝາຍເຖິງ ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານທີ່ບໍ່ຕ້ອງການ ທີ່ມາຈາກຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານຄືກັນ ຫຼື ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານແປກປອມ ຊຶ່ງສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຄຸນນະພາບຂອງສັນຍານເຮັດໃຫ້ຮັບຂໍ້ມູນຜິດພາດ, ສຸນເສຍຂໍ້ມູນ, ຂັດຂວາງ ຫຼື ລົບກວນການທຳງານ ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ວຽກງານສື່ສານການນຳທາງ, ວຽກງານສື່ສານຄວາມປອດໄພ ແລະ ວຽກງານສື່ສານອື່ນ;

14. ສະຖານີຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານທາງບົກ ໝາຍເຖິງ ສະຖານີຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານທີ່ບໍ່ມີການເຄື່ອນທີ່ ຊຶ່ງນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການສື່ສານເຄື່ອນທີ່.

ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ

ລັດ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ຢ່າງລວມສູນໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ແລະ ມີສິດພຽງຜູ້ດຽວໃນການອະນຸຍາດໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ນຳໃຊ້.

ລັດ ສົ່ງເສີມໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນຂອງລັດ ແລະ ເອກະຊົນທີ່ມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ນຳໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳສັງຄົມ, ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ວຽກງານແຈ້ງເຕືອນໄພ ແລະ ບັນເທົາໄພພິບັດຕ່າງໆ, ວຽກງານຄື້ນຄວ້າວິໄຈທາງວິທະຍາສາດ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ, ປອດໄພ ແລະ ຍຸຕິທຳ.

ລັດ ສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ວຽກງານຄຸ້ມຄອງຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ດ້ວຍການປະກອບບຸກຄະລາກອນ, ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ງົບປະມານ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ອຸປະກອນທີ່ຈໍາເປັນຕາມຄວາມສາມາດໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ລັດ ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມ ການນໍາໃຊ້ຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານດ້ວຍຫຼາຍຮູບແບບທີ່ນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ ແລະ ກ້າວໜ້າ ເພື່ອໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດສູງສຸດຕໍ່ສັງຄົມ ແລະ ປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 5 ຫຼັກການກ່ຽວກັບວຽກງານຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ

ວຽກງານຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນຜັງແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ;
2. ຮັບປະກັນການຄຸ້ມຄອງຢ່າງລວມສູນ ເປັນເອກະພາບທົ່ວປະເທດ;
3. ຮັບປະກັນການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງສັງຄົມ;
4. ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຄວາມຍຸຕິທໍາ, ປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ, ນໍາໃຊ້ຖືກເປົ້າໝາຍ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ມີການລົບກວນ ຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ;
5. ຮັບປະກັນດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ;
6. ຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງກັບ ກົດໝາຍ, ສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 6 ຂອບເຂດການນໍາໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນໍາໃຊ້ສໍາລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ນໍາໃຊ້ຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 7 ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມການພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນ ບົດຮຽນດ້ານຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວມີປະສິດທິພາບ, ມີການພັດທະນາ ແລະ ປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ໝວດທີ 2

ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນຜັງແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ

ມາດຕາ 8 ແຜນຍຸດທະສາດກ່ຽວກັບຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ສ້າງແຜນຍຸດທະສາດການນຳໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ແລ້ວສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ.

ມາດຕາ 9 ແຜນຜັງແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ

ແຜນຜັງແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ແມ່ນ ແຜນຜັງການຈັດສັນຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ເປັນຍ່ານຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ແລະ ເປັນແຖບຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ທີ່ມີການກຳນົດການນຳໃຊ້.

ກະຊວງໄປສະນີ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມ ແລະ ການສື່ສານ ເປັນຜູ້ສ້າງ ແລະ ບັບປຸງແຜນຜັງແຫ່ງຊາດ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບແຜນຍຸດທະສາດກ່ຽວກັບຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາຮັບຮອງ.

ມາດຕາ 10 ການຈັດສັນຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ

ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ຖືກຈັດສັນເປັນແຖບໄວ້ໃນແຜນຜັງແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ເພື່ອກຳນົດເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້ໃຫ້ແກ່ ໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍ ວຽກງານສື່ສານ.

ກະຊວງໄປສະນີ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມ ແລະ ການສື່ສານ ເປັນຜູ້ຈັດສັນ, ຈັດແບ່ງ, ອະນຸຍາດ, ຖອນ, ຕິດຕາມກວດກາ, ເກັບຄືນ ແລະ ສະຫງວນໄວ້ ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານທັງໝົດຢູ່ ສປປ ລາວ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້, ລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ແຜນຜັງແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ, ລະບຽບການຂອງສະຫະພາບໂທລະຄົມມະນາຄົມສາກົນ, ສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 11 ການຈັດສັນຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານສຳລັບວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ

ກະຊວງໄປສະນີ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມ ແລະ ການສື່ສານ ເປັນຜູ້ຈັດສັນຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານສຳລັບວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ສຳລັບການນຳໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ໃນກໍລະນີມີເຫດສຸກເສີນ ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ແລະ ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ສາມາດນຳໃຊ້ຊ່ອງຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານໃດໜຶ່ງເປັນການຊົ່ວຄາວ ນອກຈາກທີ່ໄດ້ຈັດສັນໃຫ້ ແຕ່ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ກະຊວງໄປສະນີ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມ ແລະ ການສື່ສານ ຊາບ.

ມາດຕາ 12 ການຈັດສັນຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ສຳລັບສະຖານທຸດ, ສະຖານກົງສູນ, ສຳນັກງານອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ

ການຈັດສັນຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ສຳລັບສະຖານທຸດ, ສະຖານກົງສູນ, ສຳນັກງານອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວຢູ່ ສປປ ລາວ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມແຜນຜັງແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ແລະ ລະບຽບການຂອງສະຫະພາບໂທລະຄົມມະນາຄົມສາກົນ, ສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 13 ຍ່ານຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ

ຍ່ານຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ (Radio frequency range) ແມ່ນ ຂອບເຂດສະເພາະຂອງຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ທີ່ມີຫຼາຍແຖບຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ.

ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ມີ ເກົ້າ ຍ່ານ ຊຶ່ງນຳໃຊ້ເລີ່ມແຕ່ຍ່ານຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານທີ ສີ່ ຂຶ້ນໄປ ຕາມທີ່ສາກົນຮັບຮອງ ດັ່ງນີ້:

1. ຍ່ານຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານທີ ສີ່ (VLF-Very Low Frequency);
2. ຍ່ານຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານທີ ຫ້າ (LF-Low Frequency);
3. ຍ່ານຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານທີ ຫົກ (MF-Medium Frequency);
4. ຍ່ານຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານທີ ເຈັດ (HF-High Frequency);
5. ຍ່ານຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານທີ ແປດ (VHF-Very High Frequency);
6. ຍ່ານຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານທີ ເກົ້າ (UHF-Ultra High Frequency);
7. ຍ່ານຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານທີ ສິບ (SHF-Super High Frequency);
8. ຍ່ານຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານທີ ສິບເອັດ (EHF-Extremely High Frequency);
9. ຍ່ານຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານທີ ສິບສອງ (THF-Tremendously High Frequency).

ຍ່ານຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ອາດປ່ຽນແປງຕາມການປັບປຸງແຜນຜັງແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 14 ຍ່ານຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານທີ ສີ່

ຍ່ານຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານທີ ສີ່ ແມ່ນ ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານແຕ່ ແປດຈຸດສາມ ກິໂລເຮັດ ເຖິງ ສາມສິບ ກິໂລເຮັດ ແລະ ມີຄວາມຍາວຂອງຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານແຕ່ ຮ້ອຍ ກິໂລແມັດ ເຖິງ ສິບ ກິໂລແມັດ ທີ່ນຳໃຊ້ສຳລັບວຽກງານສື່ສານ ເປັນຕົ້ນ ລະບົບໂທລະເລກທາງທະເລ, ການສື່ສານໃຕ້ນ້ຳ.

ມາດຕາ 15 ຍ່ານຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານທີ ຫ້າ

ຍ່ານຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານທີ ຫ້າ ແມ່ນ ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານສູງກວ່າ ສາມສິບ ກິໂລເຮັດ ເຖິງ ສາມຮ້ອຍ ກິໂລເຮັດ ແລະ ມີຄວາມຍາວຂອງຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານແຕ່ ສິບ ກິໂລແມັດ ເຖິງ ໜຶ່ງ ກິໂລແມັດ ທີ່ນຳໃຊ້ສຳລັບວຽກງານສື່ສານ ເປັນຕົ້ນ ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງລະບົບເອເອັມ, ວຽກງານສື່ສານນຳທາງທາງທະເລ ແລະ ວຽກງານສື່ສານເຄື່ອນທີ່ທາງການບິນ.

ມາດຕາ 16 ຍ່ານຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານທີ ຫົກ

ຍ່ານຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານທີ ຫົກ ແມ່ນ ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານແຕ່ ສາມຮ້ອຍ ກິໂລເຮັດ ເຖິງ ສາມພັນ ກິໂລເຮັດ ແລະ ມີຄວາມຍາວຂອງຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານແຕ່ ໜຶ່ງ ກິໂລແມັດ ເຖິງ ຮ້ອຍ ແມັດ ທີ່ນຳໃຊ້ສຳລັບວຽກງານສື່ສານ ເປັນຕົ້ນ ວຽກງານສື່ສານນຳທາງທາງທະເລ, ວຽກງານສື່ສານເຄື່ອນທີ່ທາງທະເລ, ວຽກງານສື່ສານເຄື່ອນທີ່ທາງການບິນ, ວຽກງານສື່ສານສະໝັກຫຼິ້ນ, ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງລະບົບເອເອັມ.

ມາດຕາ 17 ຍ່ານຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານທີ ເຈັດ

ຍ່ານຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານທີ ເຈັດ ແມ່ນ ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານແຕ່ ສາມ ເມກາເຮິດ ເຖິງ ສາມສິບ ເມກາເຮິດ ແລະ ມີຄວາມຍາວຂອງຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານແຕ່ ຮ້ອຍ ແມັດ ເຖິງ ສິບ ແມັດ ທີ່ນຳໃຊ້ສຳລັບວຽກງານສື່ສານ ເປັນຕົ້ນ ການສື່ສານທາງໄກລະບົບຄື້ນສິ້ນ, ວຽກງານສື່ສານສະໝັກຫຼິ້ນ ແລະ ວຽກງານສື່ສານເຄື່ອນທີ່ທາງການບິນ.

ມາດຕາ 18 ຍ່ານຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານທີ ແປດ

ຍ່ານຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານທີ ແປດ ແມ່ນ ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານແຕ່ ສາມສິບ ເມກາເຮິດ ເຖິງ ສາມຮ້ອຍ ເມກາເຮິດ ແລະ ມີຄວາມຍາວຂອງຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານແຕ່ ສິບ ແມັດ ເຖິງ ໜຶ່ງ ແມັດ ທີ່ນຳໃຊ້ສຳລັບການສື່ສານ ເປັນຕົ້ນ ວຽກງານສື່ສານສະໝັກຫຼິ້ນ, ໂທລະພາບ, ວຽກງານສື່ສານເຄື່ອນທີ່ທາງການບິນ, ວຽກງານສື່ສານເຄື່ອນທີ່ທາງປົກ ແລະ ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງລະບົບເອັຟເອັມ.

ມາດຕາ 19 ຍ່ານຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານທີ ເກົ້າ

ຍ່ານຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານທີ ເກົ້າ ແມ່ນ ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານແຕ່ ສາມຮ້ອຍ ເມກາເຮິດ ເຖິງ ສາມພັນ ເມກາເຮິດ ແລະ ມີຄວາມຍາວຂອງຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານແຕ່ ໜຶ່ງ ແມັດ ເຖິງ ຮ້ອຍ ມິລິແມັດ ທີ່ນຳໃຊ້ສຳລັບການສື່ສານ ເປັນຕົ້ນ ລະບົບໂທລະສັບເຄື່ອນທີ່, ໂທລະພາບ, ວຽກງານສື່ສານສຳຫຼວດໂລກຜ່ານດາວທຽມ ແລະ ວຽກງານສື່ສານສະໝັກຫຼິ້ນ.

ມາດຕາ 20 ຍ່ານຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານທີ ສິບ

ຍ່ານຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານທີ ສິບ ແມ່ນ ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານແຕ່ ສາມ ຈິກາເຮິດ ເຖິງ ສາມສິບ ຈິກາເຮິດ ແລະ ມີຄວາມຍາວຂອງຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານແຕ່ ຮ້ອຍ ມິລິແມັດ ເຖິງ ສິບ ມິລິແມັດ ທີ່ນຳໃຊ້ສຳລັບການສື່ສານ ເປັນຕົ້ນ ການສື່ສານຜ່ານດາວທຽມ, ລະບົບໄມໂຄຣເວບ, ລະບົບຣາດາ, ວຽກງານສື່ສານດາຣາສາດ, ວຽກງານສື່ສານສຳຫຼວດໂລກຜ່ານດາວທຽມ ແລະ ວຽກງານສື່ສານອຸຕຸນິຍົມວິທະຍາ.

ມາດຕາ 21 ຍ່ານຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານທີ ສິບເອັດ

ຍ່ານຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານທີ ສິບເອັດ ແມ່ນ ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານແຕ່ ສາມສິບ ຈິກາເຮິດ ເຖິງ ສາມ ຮ້ອຍ ຈິກາເຮິດ ແລະ ມີຄວາມຍາວຂອງຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານແຕ່ ສິບ ມິລິແມັດ ເຖິງ ໜຶ່ງ ມິລິແມັດ ທີ່ນຳໃຊ້ສຳລັບການສື່ສານ ເປັນຕົ້ນ ລະບົບໄມໂຄຣເວບ, ວຽກງານສື່ສານດາຣາສາດ, ວຽກງານສື່ສານສຳຫຼວດໂລກຜ່ານດາວທຽມ, ວຽກງານສື່ສານສຳຫຼວດ ແລະ ຄື້ນຫາຕຳແໜ່ງ ແລະ ວຽກງານສື່ສານ ເພື່ອຄວາມປອດໄພ.

ມາດຕາ 22 ຍ່ານຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານທີ ສິບສອງ

ຍ່ານຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານທີ ສິບສອງ ແມ່ນ ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານແຕ່ ສາມຮ້ອຍ ຈິກາເຮິດ ເຖິງ ສາມພັນ ຈິກາເຮິດ ແລະ ມີຄວາມຍາວຂອງຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານແຕ່ ໜຶ່ງ ມິລິແມັດ ເຖິງ ຮ້ອຍ ໄມໂຄຣແມັດ ຕາມການຮັບຮອງຂອງສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ໝວດທີ 3
ການສື່ສານຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ

ມາດຕາ 23 ປະເພດການສື່ສານ

ປະເພດການສື່ສານຕົ້ນຕໍ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການສື່ສານຄົງທີ່;
2. ການສື່ສານເຄື່ອນທີ່;
3. ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ ແລະ ໂທລະພາບ;
4. ການສື່ສານຜ່ານດາວທຽມ;
5. ການສື່ສານສໍາຫຼວດ ແລະ ຄົ້ນຫາຕໍາແໜ່ງ.

ມາດຕາ 24 ການສື່ສານຄົງທີ່

ການສື່ສານຄົງທີ່ ແມ່ນ ການສື່ສານລະຫວ່າງ ສະຖານີຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ຊຶ່ງເປັນສະຖານີຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານຄົງທີ່ ເປັນຕົ້ນ ລະບົບໄມໂຄຣເວບ, ການສື່ສານທາງໄກລະບົບຄົ້ນສັ່ນ.

ມາດຕາ 25 ການສື່ສານເຄື່ອນທີ່

ການສື່ສານເຄື່ອນທີ່ ແມ່ນ ການສື່ສານລະຫວ່າງ ສະຖານີຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານເຄື່ອນທີ່ ແລະ ສະຖານີຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານທາງບົກ ຫຼື ລະຫວ່າງສະຖານີຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານເຄື່ອນທີ່ດ້ວຍກັນ ເປັນຕົ້ນ ລະບົບໂທລະສັບເຄື່ອນທີ່, ລະບົບໄຟນີ, ວຽກງານສື່ສານເຄື່ອນທີ່ທາງການບິນ, ວຽກງານສື່ສານເຄື່ອນທີ່ທາງທະເລ.

ມາດຕາ 26 ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ ແລະ ໂທລະພາບ

ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ ແລະ ໂທລະພາບ ແມ່ນ ການສົ່ງສັນຍານສຽງ, ພາບ ໂດຍນໍາໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ເພື່ອໃຫ້ປະຊາຊົນສາມາດຮັບຟັງ, ຮັບຊົມໄດ້ໂດຍກົງ ເປັນຕົ້ນ ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງລະບົບຄົ້ນສັ່ນ, ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງລະບົບເອເອັມ, ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງລະບົບເອັຟເອັມ, ໂທລະພາບລະບົບອານາລໍອກ ແລະ ໂທລະພາບລະບົບດິຈິຕອນ.

ມາດຕາ 27 ການສື່ສານຜ່ານດາວທຽມ

ການສື່ສານຜ່ານດາວທຽມ ແມ່ນ ເຕັກໂນໂລຊີການສື່ສານທີ່ນໍາໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ເພື່ອຮັບ, ສົ່ງສັນຍານ ສຽງ, ພາບ ແລະ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ລະຫວ່າງ ໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍສະຖານີພາກພື້ນດິນ ແລະ ໜ່ວຍດາວທຽມ ເປັນຕົ້ນ ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ ແລະ ໂທລະພາບຜ່ານດາວທຽມ, ວຽກງານສື່ສານສໍາຫຼວດ ແລະ ຄົ້ນຫາຕໍາແໜ່ງຜ່ານດາວທຽມ, ວຽກງານສື່ສານເຄື່ອນທີ່ຜ່ານດາວທຽມ ແລະ ການສື່ສານຄົງທີ່ຜ່ານດາວທຽມທຸກລະບົບ.

ມາດຕາ 28 ການສື່ສານສໍາຫຼວດ ແລະ ຄົ້ນຫາຕໍາແໜ່ງ

ການສື່ສານສໍາຫຼວດ ແລະ ຄົ້ນຫາຕໍາແໜ່ງ ແມ່ນ ເຕັກໂນໂລຊີການສື່ສານທີ່ສິ່ງ ຫຼື ຮັບຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບຕໍາແໜ່ງ ຄວາມໄວ ແລະ ຄຸນລັກສະນະອື່ນຂອງເປົ້າໝາຍ ເປັນຕົ້ນ ວຽກງານສື່ສານນໍາທາງ ທາງການບິນ, ລະບົບຈີພີເອສ ແລະ ວຽກງານສື່ສານນໍາທາງ ທາງທະເລ.

ໝວດທີ 4

ການອະນຸຍາດນໍາໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ

ມາດຕາ 29 ການອະນຸຍາດນໍາໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງນໍາໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດຈາກ ກະຊວງໄປສະນີ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມ ແລະ ການສື່ສານ ຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 31 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ສໍາລັບວຽກງານສຸກເສີນ, ໄພພິບັດ, ຊ່ວຍເຫຼືອສັງຄົມ ແລະ ວຽກງານສະເພາະຂອງລັດ ກະຊວງໄປສະນີ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມ ແລະ ການສື່ສານ ອອກໃບອະນຸຍາດນໍາໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ.

ມາດຕາ 30 ການນໍາໃຊ້ອຸປະກອນຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານໄລຍະໃກ້

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງນໍາໃຊ້ອຸປະກອນຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານໄລຍະໃກ້ ບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນໍາໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ.

ມາດຕາ 31 ເງື່ອນໄຂການອະນຸຍາດນໍາໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ

ກະຊວງໄປສະນີ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມ ແລະ ການສື່ສານ ອະນຸຍາດໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ນໍາໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ຕາມເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ມີທະບຽນວິສາຫະກິດ ສໍາລັບຜູ້ທີ່ມີຈຸດປະສົງນໍາໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ເພື່ອດໍາເນີນທຸລະກິດໃດໜຶ່ງ;
2. ມີຖານະທາງດ້ານການເງິນທີ່ໝັ້ນຄົງ;
3. ສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນຜັງແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ;
4. ມີແຜນນໍາໃຊ້, ພັດທະນາ ແລະ ແຜນການດໍາເນີນກິດຈະການຂອງຕົນ;
5. ຮັບປະກັນມາດຕະຖານເຕັກນິກ;
6. ເງື່ອນໄຂອື່ນ ຕາມແຕ່ລະປະເພດການສື່ສານ.

ມາດຕາ 32 ການຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍນໍາໃຊ້

ຜູ້ທີ່ມີຈຸດປະສົງນໍາໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ຕ້ອງຍື່ນຄໍາຮ້ອງຕໍ່ ກະຊວງໄປສະນີ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມ ແລະ ການສື່ສານ.

ເອກະສານປະກອບ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຄໍາຮ້ອງ ຕາມແບບພິມສໍາລັບຕາມແຕ່ລະປະເພດການສື່ສານ ຂອງກະຊວງໄປສະນີ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມ ແລະ ການສື່ສານ;

2. ແຜນພັດທະນາເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ແຜນການດຳເນີນກິດຈະການຂອງຕົນ;
3. ບົດວິພາກເສດຖະກິດເຕັກນິກ ສຳລັບທຸລະກິດການໃຫ້ບໍລິການ ເປັນຕົ້ນ ການໂທລະຄົມມະນາຄົມ, ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ ແລະ ໂທລະພາບ;
4. ສຳເນົາຂໍ້ຕົກລົງ ຫຼື ໜັງສືຢັ້ງຢືນ ຈາກອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສຳລັບອົງການຈັດຕັ້ງ;
5. ສຳເນົາທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລະ ທະບຽນອາກອນ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ສຳລັບວິສາຫະກິດ.

ມາດຕາ 33 ການພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງຂໍນຳໃຊ້

ກະຊວງໄປສະນີ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມ ແລະ ການສື່ສານ ພິຈາລະນາການຂໍອະນຸຍາດນຳໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ພາຍໃນເວລາ ຊາວຫ້າວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງ ເປັນຕົ້ນໄປ ເມື່ອເຫັນວ່າເອກະສານຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ ແລະ ມີເງື່ອນໄຂຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ແລ້ວ, ໃນກໍລະນີຫາກເຫັນວ່າເອກະສານບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ບໍ່ຄົບຖ້ວນ ຕ້ອງແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍຊາບ ພາຍໃນເວລາ ຫ້າວັນ ລັດຖະການ.

ໃນກໍລະນີບໍ່ອະນຸຍາດ ຕ້ອງແຈ້ງເຫດຜົນເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍຊາບພາຍໃນເວລາ ຫ້າວັນ ລັດຖະການ.

ມາດຕາ 34 ອາຍຸຂອງໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ

ໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ມີອາຍຸສູງສຸດ ໜຶ່ງ ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້.

ສຳລັບຜູ້ໃຫ້ບໍລິການໂທລະຄົມມະນາຄົມ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ຕາມອາຍຸຂອງໃບອະນຸຍາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການໂທລະຄົມມະນາຄົມ.

ສຳລັບວຽກງານສຸກເສີນ, ໄພພິບັດຕ່າງໆ, ຊ່ວຍເຫຼືອສັງຄົມ ແລະ ວຽກງານສະເພາະຂອງລັດ ກະຊວງໄປສະນີ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມ ແລະ ການສື່ສານ ອອກໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ທີ່ມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ ໜຶ່ງ ປີ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ.

ມາດຕາ 35 ການຕໍ່ອາຍຸ ການນຳໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ

ຜູ້ນຳໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ສາມາດຂໍຕໍ່ອາຍຸການນຳໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ພາຍໃນເວລາ ຫົກສິບວັນ ກ່ອນວັນໝົດອາຍຸນຳໃຊ້.

ການຂໍຕໍ່ອາຍຸດັ່ງກ່າວ ຈະໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາ ກໍຕໍ່ເມື່ອຜູ້ນຳໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານໄດ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໃບອະນຸຍາດ;
2. ປະຕິບັດພັນທະ, ເສຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ.

ມາດຕາ 36 ການໂຈະໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ

ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ຈະຖືກໂຈະໃບອະນຸຍາດໃນກໍລະນີໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ຕາມການສະເໜີຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ;
2. ນຳໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 37 ການຖອນໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ

ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ຈະຖືກຖອນໃບອະນຸຍາດໃນກໍລະນີໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳໃຊ້ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຈຸດປະສົງຂອງໃບອະນຸຍາດ;
2. ບໍ່ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ;
3. ບໍ່ປະຕິບັດພັນທະ, ບໍ່ເສຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການຢ່າງຄົບຖ້ວນ;
4. ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ກະຊວງໄປສະນີ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມ ແລະ ການສື່ສານ ເປັນຜູ້ອອກແຈ້ງການ ຖອນໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ພ້ອມດ້ວຍເຫດຜົນເປັນລາຍລັກອັກສອນ ກ່ຽວກັບການຖອນໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 38 ການປະມຸນຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ

ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ທີ່ສ້າງລາຍຮັບສູງ, ຕະຫຼາດມີຄວາມຕ້ອງການຫຼາຍແຕ່ມີຈຳກັດ ຕ້ອງມີການປະມຸນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 5

ຄຳນຳໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ

ມາດຕາ 39 ຄຳນຳໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ຕ້ອງເສຍຄຳນຳໃຊ້ຕາມອັດຕາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລັດຖະບັນຍັດວ່າດ້ວຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ທີ່ປະກາດໃຊ້ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 40 ການຍົກເວັ້ນຄຳນຳໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ

ການນຳໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ເຂົ້າໃນວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ວຽກງານສຸກເສີນ, ວຽກງານແຈ້ງເຕືອນໄພ ແລະ ບັນເທົາໄພພິບັດຕ່າງໆແກ່ສາທາລະນະຊົນ, ວຽກງານຂອງລັດກ່ຽວກັບການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດບໍ່ທັນແຕກທີ່ຍັງຕົກຄ້າງຢູ່ ສປປ ລາວ, ວຽກງານສຳຄັນລະດັບຊາດ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ, ສະຖານທູດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ຕາມສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນຄຳນຳໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ.

ໝວດທີ 6

ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ນຳໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ

ມາດຕາ 41 ສິດຂອງຜູ້ນຳໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ

ຜູ້ນຳໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ມີ ສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການນຳໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ;

2. ນຳເຂົ້າ ແລະ ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ຕາມການອະນຸຍາດຂອງຂະແໜງການໄປສະນີ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມ ແລະ ການສື່ສານ;
3. ຂາຍ, ໂອນ ແລະ ໃຫ້ເຊົ່າສິດນຳໃຊ້ຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ຕາມການອະນຸຍາດຂອງຂະແໜງການໄປສະນີ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມ ແລະ ການສື່ສານ;
4. ໄດ້ຮັບການຕໍ່ອາຍຸນຳໃຊ້ ຫຼື ຍົກເລີກການນຳໃຊ້ຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 34 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
5. ໄດ້ຮັບສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 42 ພັນທະຂອງຜູ້ນຳໃຊ້ຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ

ຜູ້ນຳໃຊ້ຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ມີ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ລາຍງານ ຫຼື ແຈ້ງຕໍ່ຂະແໜງການໄປສະນີ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມ ແລະ ການສື່ສານ ໃນກໍລະນີມີຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ລົບກວນ ຫຼື ມີການປ່ຽນແປງຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ;
2. ຮັບປະກັນການນຳໃຊ້ໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງມະນຸດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມມາດຕະຖານສາກົນ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ຮັບປະກັນການນຳໃຊ້ໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ, ສະດວກ, ວ່ອງໄວ ແລະ ບໍ່ລົບກວນການນຳໃຊ້ຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານອື່ນ;
4. ໃຫ້ການຮ່ວມມື, ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ພະນັກງານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຊອກຫາທີ່ມາຂອງຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານລົບກວນ ແລະ ແກ້ໄຂໃຫ້ທັນເວລາ;
5. ປະຕິບັດກົດໝາຍກ່ຽວກັບການບັນຊີ, ການເງິນ, ສະຖິຕິ ແລະ ລະບອບລາຍງານ;
6. ເສຍພັນທະ, ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
7. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 7

ການນຳເຂົ້າອຸປະກອນ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງການກະຈາຍ ຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ

ມາດຕາ 43 ການນຳເຂົ້າອຸປະກອນຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງນຳເຂົ້າອຸປະກອນຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານທຸກຊະນິດ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳເຂົ້າຂະແໜງການໄປສະນີ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມ ແລະ ການສື່ສານ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ ແລະ ມາດຕະຖານທາງດ້ານເຕັກ ນິກ.

ບັນຊີອຸປະກອນຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ, ການຄຸ້ມຄອງການນຳເຂົ້າ ແລະ ການນຳໃຊ້ອຸປະກອນດັ່ງກ່າວ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 44 ຄວາມປອດໄພຂອງການກະຈາຍຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ

ກະຊວງໄປສະນີ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມ ແລະ ການສື່ສານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ, ກວດກາ ແລະ ຍັງຢືນມາດຕະຖານຄວາມປອດໄພຂອງການກະຈາຍຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ຂອງສະຖານີຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ, ອຸປະກອນຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ ຕາມມາດຕະຖານສາກົນ.

ໝວດທີ 8

ການຕິດຕາມກວດກາການນຳໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ
ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານລົບກວນ

ມາດຕາ 45 ການຕິດຕາມກວດກາການນຳໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ

ກະຊວງໄປສະນີ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມ ແລະ ການສື່ສານ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕິດຕາມກວດກາ ການນຳໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ແລະ ອຸປະກອນຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ລວມທັງການກະຈາຍຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານຂອງຕ່າງປະເທດ ທີ່ລ່ວງລ້ຳເຂົ້າມາໃນດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 46 ການຄວບຄຸມການນຳໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ

ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພຂອງສາທາລະນະ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ ກະຊວງໄປສະນີ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມ ແລະ ການສື່ສານ ປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ, ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ດຳເນີນການ ດັ່ງນີ້:

1. ຄວບຄຸມສະຖານີຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ໄລຍະຊົ່ວຄາວ;
2. ກວດກາການສື່ສານຂອງບຸກຄົນໃດໜຶ່ງທີ່ຖືກສົງໄສວ່າມີການກໍ່ກວນຄວາມສະຫງົບ ຫຼື ຄວາມປອດໄພຂອງສັງຄົມ;
3. ຄວບຄຸມ ແລະ ຍຶດອຸປະກອນຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານຂອງຜູ້ນຳໃຊ້ທີ່ພົວພັນກັບການກໍ່ກວນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງສັງຄົມ ເພື່ອດຳເນີນຄະດີຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 47 ການຫຼຸດຜ່ອນຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານລົບກວນ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ແລະ ອຸປະກອນຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນໃບອະນຸຍາດ ແລະ ຕ້ອງນຳໃຊ້ມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານລົບກວນ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັກສາກຳລັງສົ່ງຂອງການກະຈາຍຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບຕາມການອະນຸຍາດ;
2. ຫຼຸດຜ່ອນລະດັບການກະຈາຍຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານທີ່ອາດພາໃຫ້ເກີດຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານລົບກວນ;
3. ດັດປັບທິດທາງການກະຈາຍຄື້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ;
4. ດັດປັບຄວາມສູງຂອງສາຍອາກາດ;

5. ຕິດຕັ້ງສະຖານີຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ຢູ່ຫ່າງກັນໃນລະດັບທີ່ເໝາະສົມ ໃນກໍລະນີນໍາໃຊ້ຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານດຽວກັນ;
6. ຈັດສັນເວລາກະຈາຍຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານຄືນໃໝ່;
7. ນໍາໃຊ້ມາດຕະການອື່ນ.

ມາດຕາ 48 ການແກ້ໄຂບັນຫາກ່ຽວກັບຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານລົບກວນ

ຂະແໜງການໄປສະນີ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມ ແລະ ການສື່ສານ ເປັນເຈົ້າການຊອກຫາທີ່ມາຂອງຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານລົບກວນ ແລະ ແກ້ໄຂ ຕາມການສະເໜີຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເມື່ອມີບັນຫາຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານລົບກວນສະຖານີຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານຂອງຕົນ.

ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານລົບກວນ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ສະຖານີຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດການລົບກວນ ຕ້ອງໃຫ້ການຮ່ວມມືກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ຕິດຕາມກວດກາຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ເພື່ອແກ້ໄຂໃຫ້ທັນເວລາ;
2. ສະຖານີຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານທີ່ຕິດຕັ້ງກ່ອນ ມີບຸລິມະສິດ;
3. ຜູ້ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານລົບກວນ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ນໍາໃຊ້ຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານອື່ນ ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍ.

ມາດຕາ 49 ການແກ້ໄຂຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານລົບກວນຂອງຕ່າງປະເທດ

ກະຊວງໄປສະນີ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມ ແລະ ການສື່ສານ ເປັນຜູ້ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານລົບກວນຂອງຕ່າງປະເທດ ໂດຍປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຂອງສະຫະພາບໂທລະຄົມມະນາຄົມສາກົນ, ກົດໝາຍ, ສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ໝວດທີ 9

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 50 ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມີ ພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ນໍາໃຊ້ຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
2. ນໍາເຂົ້າ, ຜະລິດ, ຕິດຕັ້ງ ແລະ ຈໍາໜ່າຍ ອຸປະກອນກ່ຽວກັບຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
3. ນໍາໃຊ້ຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານເຂົ້າໃນການກໍ່ກວນຄວາມສະຫງົບ;
4. ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ສະຖານີຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ, ອຸປະກອນກວດກາ ແລະ ອຸປະກອນຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ;
5. ຂັດຂວາງການຕິດຕັ້ງອຸປະກອນກວດກາຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ ແລະ ການປະຕິບັດວຽກງານຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາຄົ້ນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ;
6. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

